

Αποτυχία αποστολής της Σοφίας Τριανταφύλλου, Γ3

Η παρέα δεν την ήθελε κι εγώ ήθελα ν' ανήκω σ' αυτήν την παρέα. Έπρεπε να της πω πως δε θέλω να με βλέπουν μαζί της. Δοκίμασα να της στείλω μήνυμα.

«Καλύτερα να μείνεις μακριά μου»

Μπα, πολύ χαλαρό. Σιγά μη με πάρει στα σοβαρά. Delete.

«Επιτέλους, απομακρύνσου από μένα»

Μήπως είναι κάπως σκληρό; Delete.

«Μείνε μακριά μου»

Πολύ απότομο μου ακούγεται. Delete.

Τελικά, δεν έστειλα τίποτα. Θα της το πω καταπρόσωπο. Το πρωί πρόβαρα τα λόγια μου στον καθρέπτη. Στο σχολείο, όταν την είδα, απέφυγα το βλέμμα της. Εκείνη όμως με πλησίασε χαρούμενη και κάτι άρχισε να μου λέει. Την κοίταξα ψυχρά και της είπα πιο δυνατά απ' ότι ήθελα:

«Μπορείς να μη με πλησιάζεις πια. Νομίζω πως στο είχα κάνει ξεκάθαρο. Πότε θα το καταλάβεις;»

Αιφνιδιάστηκε, τα μάτια της γυάλισαν. Κατέβασε το κεφάλι κι απομακρύνθηκε. Όλοι γύρω με κοιτούσαν. Η παρέα χαζογελούσε. Ένωσα ένα κενό. Κατάλαβα ξαφνικά πως δεν σκέφτηκα καθαρά. Ήθελα να γυρίσω πίσω το χρόνο και ν' αλλάξω ό,τι έγινε. Ήμουν ανίκανη όμως να λειτουργήσω σαν το πληκτρολόγιό μου. Στη ζωή δεν υπάρχει delete.